

Van Rijckenborg schrijft ergens in een van zijn boeken dat er drie tegenstanden zijn die we hebben te overwinnen

-De wereld, wat logisch is, we zijn op zoek naar iets anders.

- De godsdienst, wat niet zo gemakkelijk is omdat dat een bloedsbezit is

-Het hoger zelf. En dat komt tevoorschijn als we de twee eerste enigszins overwonnen hebben.

Dat gebeurt in een spiralengang. Elke fase komt dus regelmatig terug op een ander niveau. Hier zullen we het hebben over de derde fase aan de hand van het verhaal over Harry Potter. Het is een wat technisch verhaal dat je voor een deel zelf moet verheffen door eigen inzicht. Denk je dat een bepaald aspect je nu nog boven je petje gaat, laat het dan los.

Deze lezing heeft vorm gekregen vanuit het lezen van het boekje “De alchemie van JK Rowling” van de hand van Hans Andrea dat het verband beschrijft tussen de boeken van Harry Potter en zijn leefwereld en de verklaring van de Alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis van de hand van Jan Van Rijckenborgh. Het is een prima leidraad tot het begrijpen van de boeken over Harry Potter. Maar vandaag wijken we toch even af van deze leidraad. We volgen een iets andere invalshoek

We gaan het dus hebben over de derde weerstand.

Het gaat daarbij dus over de krachtlijnenstructuur in onze microkosmos die gewoonlijk aangeduid wordt als “het aurisch wezen” of “het hoger zelf”. Deze krachtlijnenstructuur is een “natuurwetmatige toestand” in onze microkosmos.

J.V. Rijckenborgh zegt daarover in de EOG II: zoals er sprake is van een god in u, in uw microkosmos, zo is er ook sprake van het boze in u.

En door het boze in u, dat levend is, verloochent ge de God-in-u, die in uw micros gevangen ligt.

Dat boze duiden wij dus aan als Voldemort.

Laten we eerst eens kijken wat we dienen te verstaan bij het begrip Harry Potter. Het zou het gemakkelijkste zijn om Harry neer te zetten als de nieuwe ziel. Daarvoor wordt hij echter té vaak en té heftig overmand door emoties van allerlei aard. Harry is dus iemand die gelaagd is. Net zoals wij ook gelaagd zijn.

We zouden Harry kunnen zien als een Matroesjka of Baboesjka, een pop met een aantal innerlijke poppetjes die perfect in mekaar passen. Elk poppetje heeft een bepaalde rol te spelen in het verhaal.

Het buitenste poppetje zien we als Harry Potter.

Een van de poppetjes die Harry mede gestalte geven is Ron Wemel, de beste vriend van Harry. Ron is een figuur die staat voor het buikbewustzijn. Het is iemand die continu honger heeft.

Nauwelijks heeft hij het eetmaal achter de kiezen of hij verlangt weer naar het volgende eetmaal of de volgende snoepronde “of het volgende astrale gebeuren”.

Hij maakt door de boeken heen een hele evolutie mee. Hij staat dan ook voor het astrale bewustzijn.

Het volgende poppetje, de beste vriendin van Harry en Ron is Hermelien Griffel. Hermelien wordt neergezet als zijnde eigenwijs, betweterig maar ontzettend slim. Ze kent zowat alle boeken uit haar hoofd en zoekt alles uit in de bibliotheek tot in de finesses. Dat poppetje staat dan ook voor het denken.

Hermelien en Ron hebben constant ruzie met elkaar. Ze kunnen niet leven met elkaar maar kunnen elkaar ook niet missen. Harry moet continu bemiddelen tussen de twee tot de twee uiteindelijk tot de ontdekking komen, nadat Ron zich in het hart genesteld heeft, dat ze eigenlijk verliefd zijn op elkaar. Eenheid van Hoofd en Hart. Pas dan kan Harry in alle rust zijn ultieme taak volbrengen.

Het volgende poppetje is Perkamentus, het hoofd van de school. Hij is een bijzonder wijze man. De wijsheid van Perkamentus is een dramatisch verhaal dat in feite het verhaal is van ieder van ons met dien verstande dat het verhaal bij Perkamentus het goede einde heeft bereikt. Alhoewel hij de bal op een bepaald moment wel behoorlijk mis zal slaan.

Het volgend poppetje staat voor Marcel Lubbermans, een wat sullige figuur die staat voor het verlengde merg. Het is pas heel op het laatst dat Marcel zijn ware moed toont en afrekent met de slang Nagini en daardoor de instraling van licht volkomen vrijmaakt. Er is een parallel tussen Harry en Marcel. Ze zijn beide op het einde van de zevende maand geboren. Een niet onbelangrijk detail in het verhaal.

Dan is er nog Korzel, een van de aanzichten van het slangenvuurkanaal, die een bepalende rol zal spelen bij de vernietiging van een van de elementen van Voldemort.

Een niet zo gemakkelijk te plaatsen figuur. Het is een van de aspecten die aantoont hoe ingrijpend het hele gebeuren is en hoe broodnodig het is om de neutraliteit in acht te nemen.

Als laatste, het zevende poppetje, is er een zielsdeel van Voldemort, de Heer van het duister zelf, die een essentieel deel is van Harry. Het is pas helemaal op het laatst van het verhaal dat Harry echt beseft dat er in hem een deel van Voldemort aanwezig is. Hij ervaart dat er een wezenlijk

verschil is tussen het horen zeggen en het ervaren, het beseffen.

Deze zeven aspecten vormen dus samen de figuur Harry Potter. In de loop van de lezing zal duidelijk worden waarom we voor deze indeling gekozen hebben.

In het verhaal van Harry Potter is er een dubieuze figuur die de nieuwe impuls wil doden. We spreken hier over de genoemde Voldemort, de Heer van het Duister.

Voldemort wordt gestimuleerd door een gedeelte van een voorspelling. Die voorspelling luidt als volgt:

Hij die de macht heeft de Heer van het Duister te overwinnen nadert...

Het kind van hen die hem driemaal hebben getrotseerd, geboren aan het eind van de zevende maand...d

De Heer van het Duister zal hem aanmerken als zijn gelijke, maar hij zal een kracht bezitten die de Heer van het Duister niet kent...

Een van de twee moet sterven door toedoen van de andere, want de een kan niet voortleven als de ander niet dood is...

Hij die de macht heeft om de Heer van het Duister te overwinnen wordt geboren aan het einde van de zevende maand ...

Voldemort neemt de voorspelling letterlijk en gaat er dus van uit dat er op het einde van de maand juli een kind zal geboren worden dat zijn voortbestaan zal bedreigen. Er zijn echter twee kinderen die aan die voorwaarden voldoen. Harry en Marcel. Voldemort gaat er van uit dat Harry de "Uitverkorene" is. Juist daardoor maakt hij Harry tot zijn tegenstander.

Hij beseft niet dat de zevende maand een aanduiding is voor het einde van een strijd in zeven fases. Hij doodt zowel de vader als de moeder van Harry.

Lilly, de moeder, verbindt haar liefdekracht met Harry die daardoor zowat onaantastbaar wordt.

De vloek des doods, die door Voldemort uitgesproken wordt over Harry, kaatst dan ook terug op de liefdekracht die Harry beschermt en doodt Voldemort op een haartje na. Hij zal later daarover zeggen: "Ik was geen mens meer en zelfs nog minder dan een geest. Ik was nog slechts een schaduw van mezelf."

Op het moment dat de vloek uitgesproken wordt vormt zich echter een gruzielement waardoor Harry als het ware bewoond wordt door een deel van de ziel van Voldemort en daar wacht op de juiste voorwaarden om weer als Voldemort tot leven te komen.

Dat moeten we iets concreter bespreken. Voldemort die al eerder voorzien had dat er wel eens iets fout zou kunnen lopen met hemzelf had in angst voor de dood zijn ziel in vijf delen, vijf gruzielementen gesplitst. Hij had deze gruzielementen in bijzondere voorwerpen geplaatst. Hij heeft dus nu zonder het te beseffen een zesde gruzielement gevormd in Harry. Jaren later zal hij nog een zevende element vormen in de slang Nagini.

Voldemort heeft zeven raakvlakken in de leerling. Wanneer we dat "vertalen" gaan we er dus van uit dat er zeven aanknopingspunten zijn in de leerling waar Voldemort, het aurisch wezen of het Hoger Zelf, een aanknopingspunt kan vinden om te verhinderen dat de nieuwe ziel tot uiting kan komen

- Dagboek → plexus sacralis Ginny
- Ring → handelingsleven
- Medaillon → hart
- Beker → graal
- Diadeem → denken
- Nagini → slangenvuurkanaal
- Voldemort → aurische wezen of hoger zelf

De essentie van de boeken is dus dat er wordt omschreven welke aanknopingspunten dat zijn en in welke relatie ze staan tot de mens en hoe men deze kan uitschakelen.

Om precies te zijn: door welk van de poppetjes van de Baboesjka het specifieke gruzielement moet geneutraliseerd worden.

In de boeken wordt zulk een gruzielement met één welgerichte klap naar het verleden geslagen. Als leerling ligt dat toch iets anders. Hier speelt onze gerichtheid op het lichtveld een cruciale rol.

Op het moment dat de Lichtkracht, de instraling van het andere, zijn invloed doet gelden vindt er meteen een Voldemort-reactie plaats die we ervaren. In feite is die ervaring positief. Het is een bewijs van de aanwezigheid van de Lichtkracht. Dus als u het op een bepaald moment erg moeilijk heeft kun je met een gerust hart zeggen: oh, Voldemort is weer bezig. Goed zo! Maar daar denk je dan niet aan!

Van Rijckenborgh zegt daarover: laat u in niets afhouden van uw gerichtheid op het ene doel, op de ene taak. Gaat daarin geheel op. Dit is de allerbeste bescherming. (tegen Voldemort)

Er zijn dus zeven gruzielementen. Voldemort heeft er vijf verbonden met voorwerpen die, voor hem, een bijzondere betekenis hebben. Hij heeft de gruzielementen bovendien verborgen op plaatsen die volgens hem onvindbaar zijn. Behalve dan het zesde gruzielement, de slang Nagini, die continu bij hem is. En behalve het gruzielement in Harry waar hij zich niet bewust van is. Wij dienen dus te doorgronden wat er staat voor elk gruzielement en hoe onze houding daartegenover zal zijn.

Het eerste gruzielement, het dagboek van Maarten Villijn, zoals Voldemort ooit heette wordt vernietigd door Harry. Slechts op het nippertje weet Harry, de oude slang Basilisk te overwinnen in de geheime kamer. Met een van haar giftanden doorboort hij het dagboek en maakt zo een einde aan de beïnvloeding vanuit de plexus sacralis.

In de EOG II staat er een stukje dat daar bijzonder goed op aansluit: “wanneer de nieuwe ziel geboren is wil dat zeggen dat het lichaam door een nieuwe lichtkracht beïnvloed wordt. Maar er zijn tegelijkertijd toch vele andere krachten in dat lichaam werkzaam. Vele natuurlijke krachten die door het wortelsysteem van het slangenvuur uit het ons omringende dialectische veld opgezogen worden.

Als die nieuwe lichtkracht dan haar bedding kiest wordt zij terstond belaagd door de natuurlijke krachten, door de soldeniers van Pilatus”, en wij voegen daar aan toe: door de doodoeners van Voldemort.

Kort samengevat: leef in het nu. Wat gisteren was is voorbij.

Het tweede gruzielement, de ring van de Prospers wordt vernietigd door Perkamentus. Daarbij loopt hij een vergiftiging op die zijn hand atrofieert. Dit verwijst naar het handelings-

leven van de leerling dat vaak niet in overeenstemming is met zijn bewustzijn en waardoor de instroming van licht gehinderd wordt en Perkamentus geeft dat toe. Hij zegt dat hij bezweken is voor de verleiding van de ring.

In de EOG II wordt daarover gezegd:” als u in het tegenbewegen blijft staan ontwikkelt zich een incident, een verbranding en een zeer grote beschadiging, een vernietiging van onze zielestaat. Daarom wordt er gewaarschuwd in alle Heilige Taal, dat zonden, bedreven tegen de Heilige Geest, zo zwaar zijn in hun gevolgen. Zij wreken zich in het gemoed en in het verstand, in het hartheiligdom en in het hoofdheiligdom”.

Kort samengevat: accepteer wie en wat je bent en richt je op het licht.

Het derde gruzielement, het medaillon van Zwadderich wordt vernietigd door Ron. Slechts door zich volledig op zijn taak te richten slaagt hij erin, met behulp van het zwaard van Griffoendor, het medaillon te vernietigen.

Voldemort maakt listig gebruik van de kleine kantjes van Ron om te verhinderen dat het medaillon vernietigd wordt.

Door zich volledig te richten op zijn taak slaagt Ron er in boven zichzelf uit te stijgen en het medaillon te vernietigen. Van Rijckenborg verwijst daarnaar: Het zaaien van angst, zorg en vrees, het veroorzaken van onrust en paniek, is een bekende methode, waartoe ge u niet moet lenen. Laat geen uwer zich dan ook door suggesties en beïnvloedingen van tegenoverwegers, hoegenaamd ook, ophouden.

Het vierde element, de beker van Huffelpuf wordt vernietigd door Hermelien met behulp van een giftand van de oude basilisk. Dit verwijst naar de graalbeker die gereinigd moet worden. De spraak, de trilling van onze stem, is een resultante van de kwaliteit van onze graalbeker.

Hetgeen door ons uitgesproken wordt is de resultante van ons denken of zou dat toch moeten zijn. Vandaar dat Hermelien de taak krijgt de Voldemort beker te vernietigen en het nieuwe denken tot uiting te laten komen.

Ook zij krijgt te maken met een gevoel van onvermogen maar wordt door Ron ervan overtuigd dat dit *echt háár* taak is. In de EOG II wordt daarover gezegd: de Gnosis heeft maar één doel, u te doen drinken uit de beker van de Heilige Geest en u niet te laten verdrinken in de beker van de een of andere eoon. Kort samengevat: ga na of dat wat je zegt ook dat is wat er in je leeft.

Het vijfde element, het diadeem van Ravenklauw wordt vernietigd door alchemisch vuur.

Heel merkwaardig is dat in het boek het alchemisch vuur ontstoken wordt door Korzel die symbool staat voor een van de strengen, de vurige slang, van het oude slangenvuurkanaal. De andere streng is de koperen slang. Korzel komt zelf om in het vuur.

In de film zie je dat Ron met een welgericht schop het diadeem terug in het vuur trapt net voor de deuren van de kamer van hoge nood zich sluiten

Van Rijckenborg geeft van deze fase een indrukwekkend verslag in de Universele gnosis hoofdstuk IV. Hij schrijft daarover onder meer: er is een eonenlange gecultiveerde wetenschap die er op uit is de werkzaamheid van de twee zielenslangen te perfectioneren, het natuuroccultisme. Men kwam er in de verdwenen beschavingen wel aan toe het metalen slangensymbool op het hoofd te dragen om te bewijzen hoe ver hij het in de persoonlijkheidscultuur wel had gebracht. Elders haalt hij aan dat geen enkele waarlijke priester het zou wagen dit symbool te dragen.

Het zesde element is het element dat onbewust door Voldemort in Harry werd geplaatst bij de moord op Lilly, de moeder van Harry. Harry beseft dat hij zich moet laten doden door Voldemort zelf. Hij past de strijdloosheid toe in ultieme zin. In wezen is hij zelf echter onkwetsbaar al beseft hij dat niet. Voldemort beseft dat evenmin en begaat de vergissing om toch een poging te doen om Harry te doden en neutraliseert daarmee het deel van zichzelf in Harry. In de slotfilm ziet men dat deel stervend onder een bank liggen in het station nadat Voldemort Harry zogenaamd verslagen heeft. Harry is van dan af een geestziel in de oorspronkelijke toestand. Hij heeft de keuze, verder te gaan, weg van deze wereld, of om terug te keren naar zijn lichaam en Voldemort voorgoed uit te schakelen.

Hij kiest voor terugkeer.

Nagini, de slang van Voldemort, het zevende gruzielement, wordt onthoofd door Marcel. Marcel krijgt die taak pas op het laatste moment. Marcel staat symbool voor het verlengde merg. Dat blokkeert, na een zeer lange voorbereiding, de doorgang voor het oude slangenvuur.

Marcel wordt neergezet als de ietwat suffe persoon die een enorme ontwikkeling doormaakt. Zijn liefde voor hetgeen waar Harry voor staat is bepalend.

Voldemort is nu weer gewoon Voldemort en sterfelijk.

Van Rijckenborg zegt daarover in het Nuctemeron: er blijft dan over de aanwezige kernkracht in het aurische wezen waarvan al die magnetische invloeden uit gingen. Tenslotte zal dan ook die kernkracht dienen te worden opgeheven.

Harry heeft Voldemort precies uitgelegd hoe de situatie is en raad hem aan tot inkeer te komen.

In de ultieme confrontatie spreekt Voldemort in doodsangst opnieuw de doodvloek uit tegen Harry. De doodvloek kaatst

uiteraard terug omdat er in hem geen raakvlakken meer zijn met de natuur van Voldemort. Voldemort dood hierbij zichzelf. In de taal van van Rijckenborgh: hij wordt opgeheven.

Het verhaal van Harry Potter geeft ons een leidraad om deze natuureigen hinderpaal zijn bestaansgrond te onthouden. Laten we vooral in gedachten houden dat daar waar het licht verschijnt het duister *moet* wijken. Het licht zal echter het duister in al zijn facetten bloot leggen. Dat is de betekenis van het woord: god beproeft diegenen die hij liefheeft. Men kan niet in het licht treden zonder eerst het duister doorleefd te hebben.

Steeds weer worden we geconfronteerd met aspecten die ons in het bloed zitten. We zijn meer geconditioneerd dan we zelf denken. Wat nodig is, is een nieuwe levenshouding. Daarvoor dienen we het lichtveld centraal te stellen. Wanneer we dat niet doen wordt deze lezing een loden last.

De gnosis in actuele openbaring zegt daarover: “Wanneer u naar een nieuwe levenshouding streeft zonder het lichtveld centraal te stellen, dan lukt u de nieuwe levenshouding niet. Velen beginnen aan de verkeerde kant. Ze streven eerst naar de nieuwe levenshouding en dan naar de eenmaking met het lichtveld.

Maar dat gaat niet. Uit het lichtveld is de nieuwe levenshouding mogelijk en niet andersom.”

Laten we deze lezing afsluiten met een uitspraak van Perkamentus uit de film “De vuurbeker” wanneer ze tot het besef komen dat Voldemort, het aurisch wezen zich weer ten volle zal doen gelden. Hij zegt tot Harry:

We gaan duistere tijden tegemoet.
We zullen moeten kiezen tussen de juiste weg en de
gemakkelijke weg
Maar onthoud goed
Hier heb je vrienden
Je bent niet alleen
Laat dit tot ieder van ons persoonlijk gezegd zijn.